

Ola Nørstøl

Kaproningsdagen

Hvori findes Program for Kaproningen

Nr. 1	Utkommer hvert Aar paa Kaproningsdagen Utgiver Drammens Roklub. Redaktør Leif Jensson.	30. Aug. 1925
-------	---	---------------

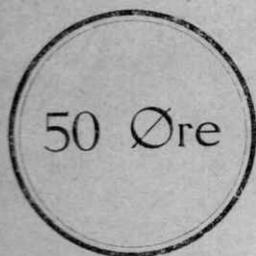

A v I n d h o l d e t:

Roklubben side 3. „Den første kaproning side 7. „Den gamle garde“ fortæller side 18. Hannibal Fegth om roning og træning side 11. Roerise side 22. Vær med i Roklubben side 15. Fotokonkurrence side 29.

P R O G R A M

side 16 og 17

GLEM IKKE AT ASSURERE!

FORSIKRINGSSELSKAPET

NORGE ^{A/S}

(LANDETS NÆSTÆLDSTE SELSKAP)
STIFTET DRAMMEN 1857

Adm. Direktør:

JOHS. THV. THOMASSEN

Assurerer mot
Brandskade, Avbrud,
Husleietap,
Indbrudstyveri,
samt
Sjø- & Transportforsikring.

Kaproningsdagen

Hvori findes Program for Kaproningen

Nr. 1

Utkommer hvert Aar paa Kaproningsdagen
Utgiver Drammens Roklub.

Redaktør Leif Jensson.

30. Aug. 1925

Litt om Drammens Roklub

Og dagen idag

Dagen idag er en dobbelt stor dag for Drammens Roklub. Ikke bare fordi det er „kaproningsdagen“ som klubben har sat sig som maal at reise til dens gamle værdi i byens bevisthet — men klubben arrangerer for første gang et nationalt kaproningsstevne — og nu kommer det som gjør os mest stolte nemlig at klubbens medlemmer idag debuterer som kaproere i vor egen kaproningsbaat.

Drammens Roklub lever endnu i beskedne forhold — saa beskedne at vore gjæster idag ganske sikkert vil korse sig ved tanken.

Vort „baathus“ er saa enkelt som vel mulig, 4 vægger, en dør og en utslit presenning, og „klublokalet“ er tre vægger og en stump bølgeblik, men Vor Herres klare blaa himmel har lyst over som en harmonisk symfoni til vor optimismes ære. Og den klare sol har ogsaa fundet vei ned mellem plankegjærene hvor vi skjuler baaten vor og hvor vore aktive roere besørger sin av- og paaklædning — omtrent sikret for nysgjerrige blikke.

Og baaten! Vort hjertens og smertens barn. Den førstefødte i trange kaar. La mig gi en egen beskrivelse:

Den er den **første**, absolut første norskbyggede, en prøveklut for en byggekunst som forhaabentlig naar meget længer end den synes at tegne til! Den er av mahogny og gir sig i alle sine sammenføjninger naar vor sterkeste stroke tar spændtak og den skjælver i alle sine sammenføjninger naar rochefen Refsum bruker kjæft paa baatbyggeren og mener mandskapet!

Et slikt aspeløv er jo lite for vore sterke mænd og fotbretter brister, bord sprækker og nagler løsner slik at vort arme hjertebarn nu er minst like saa utæt som et spædbarn — skjønt baaten passerte aarsdagen sin forleden.

Ja la os ta det med humør, det lar sig ikke negte at baaten er det motsatte av ideel idag — men desto kjækkere er de gutter som sætter sig i den prammen av en kaproningsbaat for at kjæmpe med slanke smekre og

Ved kjøp av:

Jernvarer, Verktøi, Sportsartikler, Kjøkkenutstyr etc. etc. bør de altid henvende Dem til vor velassorterede Forretning.

De vil finde et glimende Utvalg og Prisene meget rimelige.

Telefon 5, 91, 1186

Carl Norløff A-S

Nedre Storgate 7

gode baater som skjærer vandet som en kniv der ror leker sneplog. Det skal et moralsk mot til at gaa i en baat som den til en kaproning i sin egen fødeby. Og ro i den er som at sitte i en Ford og kapkjøre med en Fiat.

Men vore utvalgte 5 gjør det allikevel for sin klubs skyld, for sine farvers skyld og vi vet at hvad resultatet end blir gjør de det bedste som ydes kan.

Vi hadde haabet at vi iaar skulde hat en baat som det virkelig kunde kaproes i. Men tiderne har været vanskelige — det er knapt med penger og en slik baat koster saa mange — mange penger. En ny baat fra utlandet — og ut maa vi desværre — vil komme paa mindst 2500 kr. og hertil kommer aarer, som fra England koster 3 pund pr. styk.

Idag paa kaproningsdagen vil vi søke at reise disse midler. Byens politimester hr. Glad har git os lov til at opkræve entré til Bragernæs kai. La os straks bringe ham en tak for hans imøtekommenhet. Vi haaber at publikum viser en likesaa stor forstaaelse, for da er halvparten av summen sikret. Og den anden halvpart av summen bringer vi — og vel det — ved nærværende propagandaskrift.

At dette hefte blir en økonomisk succes kan vi takke

vor vaakne og dyktige forretningsstand for. Det er de annonser som forretningsstanden har plasseret i vort hefte som betinger den store indtægt. Vi retter derfor en henstilling til alle interesserte om at vise disse firmaer at de har forstaaet og er taknemlig for denne paaskjønnelse.

Naar dette skrives vet vi intet om veiret, men blir det godt tror vi at vi av overskuddet av dagens kaproning vil kunne skaffe en ny kaproningsbaat og reise det provisoriske baathus som vi har planer om, og som skal huse vore roere og vort materiel indtil klubben faar midler til at reise et klubhus som er sporten og byen værdig.

∴

Ved en anledning som idag er det paa sin plass at nævne de planer Roklubben har og de linjer som det er vor agt at arbeide efter. Rosporten er jo, som vi alle vet, en gammel sport i Drammen. Vi kan her i byen notere med tilfredshet at Drammenserne gjennom aarene har vundet mange og smukke seire. I aarene 1878, 1879, 1889, 1894, 1895, 1896 og 1899 blev kaproninger vundet med megen braveur av Drammensroerne.

Det blir derfor en stor opgave for os at ta op arven efter disse roere, men det kan først ske naar den aktive interesse er vagt.

Som et led her vil vi opretholde de aarlige bruks-

SHEEL BENZIN

anbefales fra depoterne

GYLDENLØVES PLADS

(aapent døgnet rundt)

og

BRANTENBORG GATEN (Bragerøen)

(aapent fra 7 morgen til 12 aften)

Frantz Nielsen

baatroninger i elven. Derved holder vi rointeressens vaaken inden alle lag. Bruksbaattoerne faat anledning til at møte og se den moderne kaproer i de smekre og elegante baater. Da fødes der kanskje en trang hos ham til at bytte redskap — ta kaproningsbaaten fatt — og den som kjender de folk som til daglig ror prammer i vasdraget her, de vil forstaa at da er det kraftige karer som tar fat.

Mærkelig nok har rosporten ikke været en slik publikumssport som den burde være. Det er meget som mangler paa det. Vi tror at bruksbaatroningene her i vasdraget er et viktig bindeled mellem kaproerne og publikum og vi kan i like høi grad takke disse som vore utenbys gjæster idag for den tilstrømning vi maatte faa av tilskuere.

Som nævnt vil vi reise den gamle kaproningsdag til hæder og værdighet igjen. Det mangler endnu selvfølgelig meget paa det, men med aarene vil det nok komme. Det er vor agt at søke at faa en nasjonal kaproning i Drammenselven hvert aar. Rammen for denne kaproning er endnu ikke trukket op, aaret er forsaavidt et forsøk. Men med tiden haaber vi at den aarlige kaproning i Drammenselven vil fæstne i bestemte og traditionelle former og derved sikre klubbens eksistens i en lang og forhaabentlig uoverskuelig fremtid.

Elvekaproning er for roerne en liten variation. Banen er litt krum med vekslende landskap omkring. Man ror med strømmen. Banen bringer endel vanskeligheter ogsaa for

styrmanden — vanskeligheter som gjør løpet mer interessant i det hele.

Kan vi magte at vise os fra en slik gjæstevenlig side at dagens gjæster ønsker sig tilbake til næste aar, da vet vi at meget er vundet for rosporten i Drammen. Og da kanskje vi skal faa opleve at se Drammenselven blir et litet norsk — Henley. Javel jeg tok litt stort i — men store maal bør en ha hvis en skal naa litt i vei.

Men det meste staar og falder igrunnen med publikum. Publikums interesse maa vi vække. Den er allerede glædelig vaaken! Men kommer publikum med likesaa talrik og likesaa interesseret som naar det gjælder stor fotbalkamp paa græsbanen eller Haug'ern i Chamonix, da vil pengene komme og da vil emnerne komme. Og det tør vi si at pengene blir ikke ødet til unyttet og emnerne vil aldrig angre det.

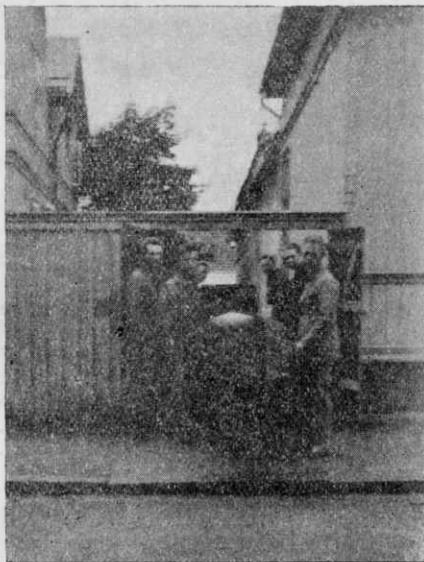
Skjønnere sport og ædlere idræt er aldrig øvet end den vi kjemper for.

Og til de som ønsker os vel, som støtter os og lever med os forsikrer vi idag at aldrig vil vi hvile i arbeidet for rosporten.

Til de som staar med 1 ben i retning av Roklubben vil vi opmuntrende si: La det andet ben følge efter. Til vaaren haaber vi at vi kanskje har tredobbelt med materiel. Slut dere til Roklubben og vær med paa at gjenopfriske den sportsgren som foran alle andre var Drammensernes.

Ingen vil angre det.

Leif Jensson.

Drammens
Glasmagasin

er

altid godt assorteret

i

alt nyttigt Husgeraad

til

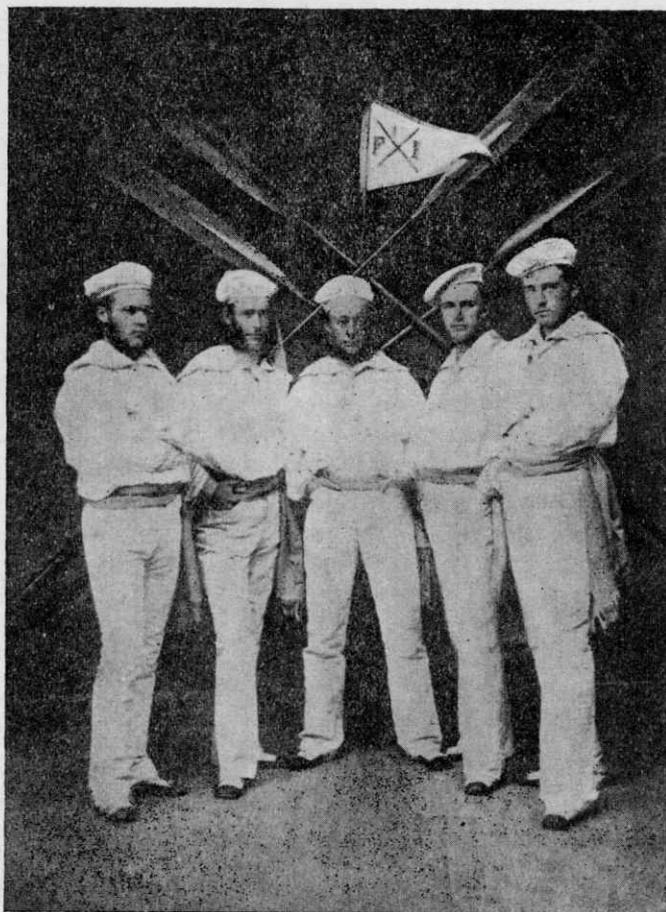
billigst mulige Priser.

Den første kaproning i Norge

Da bankchef Børresen og konsul Thorleif Bache var med og kjæmpet mot et Christianialag

Da Drammenserne seiret i Holtekilen.

Interview med bankchef Børresen.

Dette hefte maa vel ogsaa ha sit interview og hvem anden skal man vel utsøke som objekt end Drammensroernes senior bankchef A. Børresen i Privatbanken.

Jeg har lat mig fortælle at han allerede tidlig lærte at ta fast om aarene og en episode har jeg hørt og jeg tror hverken bankchefen eller hans bror admiral Børresen vover at dementere den og derfor skal den berettes her. (Bli den dementeret saa stevner jeg dem begge for forlikskommissionen saa skal Anton B. faa noget at stri med).

Det var i det herrrens ulykkesaar 1866 da byen brandt. De to brødre var selvfølgelig „i ilden“. Da ilden fattet i bybroen blev trafikken standset over broen.

Da fik de to brødre skaffet sig en veritabel gig og rodde folk over elven. Og det var de første penger iallefald bankchef Børresen tjente Dette har jeg fra paalidelig kilde og jeg synes det er en passelig avsløring om vor senior ved en anledning som denne. Men her skal vore læsere faa en til: Bankchef Børresen var sammen med avdøde Thorleif Bache med paa at stifte landets første roklub — Fredrikstad roklub — og deltok begge i den første kaproning i kaproningsbaate her i landet i 1877. Det var dette jeg vilde interviewe ham om, og naar det gjælder rosporten er bankchefen altid elskværdig (ja ellers ogsaa) og han lot mig stjæle nogen kostbare minutter mitt i banktiden, og sammen tok vi os en sviptur tilbake i tiden.

Bygger De Sportshytte

bør De erindre at jeg har godt udvalg i Bygningsartikler, Cement, alle slags Pap, Spiker, Stift, Kocolitplater, Beslag, Bølgeplater, Zink, galv. & sorte Jernplater, Ovne, Komfurer, Rør m. m. m.

Sportsartikler & Hytteutstyr. — Værktøi, Jernvarer & metaller.

Kjøp hos

AXEL HELGELAND,

St. Olavsgt. 3, hjørnet av Ø. Storgt.

Han vækket minderne tillive — jeg lyttet begjærlig mens skrivemaskinerne klimpret og telefonerne kimet utenfor bankchefens hyggelige kontor.

Voila!

— Jo det var i 77 begynner bankchefen med sit hyggelige smil. Thorleif Bache hadde faat tak i en baat fra London. Vi hadde begge slik lyst til at faa i stand en roklub og saa var vi med paa at stifte Fredrikstad roklub. Hvorledes det var med indbydelsen og slikt det husker jeg ikke nu, men det var 5 mand av os som satte op et lag for at ro mot et privat lag fra Christiania. Der var endnu ingen roklub i Christiania, men i Fredrikstad hadde vi altsaa stiftet en. Kaproningsbaatene var outriggere, men med faste sæter.

— Dere hadde vel trænnet ihærdig.

Nu smiler bankchefen godt ved tanken, og svarer: Det var ikke saa rart bevændt med træning og træningsregler dengang. Vi hadde jo rodd endel. Konkurrencen skulde foregaa i Hankøundet. Dagen før var vi fra Fredrikstad indbudt til et bal som var arrangeret for vor skyld. Og saa festet vi og danset hele natten, og da var vi ikke noget særlig oplagt da vi

satte os i baaten. Som sagt, man tok det ikke saa nøie med træningsreglementet dengang.

Vort lag bestod av Emil Mørch, Fredrikstad, Johan Bing, Fredrikstad, Thorleif Bache og mig, med Fritz Lorentzen, Oslo, som cox. Av disse er det bare Lorentzen og mig som lever. Christianialaget bestod av konsul Axel Heiberg, skibsreder Eger og to unge mænd som hette Nørsgaard og Maurer. Hvem det var som fungerte som cox erindrer jeg ikke. Av dette lag er det bare konsul Heiberg som lever.

Saa kom da endelig startøieblikket. En hel del dampbaate var møtt op med tilskuere baade fra Christiania, Moss, Fredrikstad og andre byer, og saa bar det iveri. Distansen var vel ca. 7000 fot. Og vi som hadde festet og danset om natten syntes nok at det var svært haardt. Bing hadde ikke saa stor træning som os og da vi var halvveis var han utkjørt og maatte bare svinge aaren i takt med os. Det blev derfor os andre 3 som maatte ro baaten frem. Vi tapte med glans. Christianiaroerne vandt med flere baatlængder.

Efterpaa var det fest selvfølgelig.

Saa viser bankchefen mig et billede av Fredrikstadroerne i sine dragter og bankchefen minder med

et smil om at en Christianiaavis engang skrev om Fredrikstadroernes dragter at de nok tok sig godt ut for damerne, men var lite praktiske i bruk.

Det var som det sees av billedet hvite sjømandsdragter med krave med blaa opslag som flagret om ørene paa os. Om de hvite luene gik et blaatt baand med lange blaa baand som flagret omkring ørene. Det var lange bukser med et stort blaatt skjærf rundt livet.

Paa billedet sees fra venstre Børresen, Emil Mørch, Fritz Lorentzen (cox), John Bing og Thorleif Bache.

Senere fik konsul Bache og jeg personlig revanche over endel Christianiaroere. Men dennegang var vi medlemmer av Drammens Roklub. Det var i Holtekilen. Drammenslaget bestod av Schwencke, avdøde Per Gulbrandsen, Bache og mig med Carl Pedersen som cox. Vi skulde kjæmpe mot et lag som bestod av Schou, kammerherre Ferd. Ekeberg og saavidt jeg erindrer to brødre Rosenberg med en Dybwad som cox.

Vi var sikker paa at tape og vore motstandere var nok sikre paa at vinde. Vi saa paa hverandre kvelden før kaproningen. Schwencke var litt uøvet den gangen og hadde lett for at fiske med aaren. Imidlertid gik det over forventning. Vi vandt med endel baatlængder.

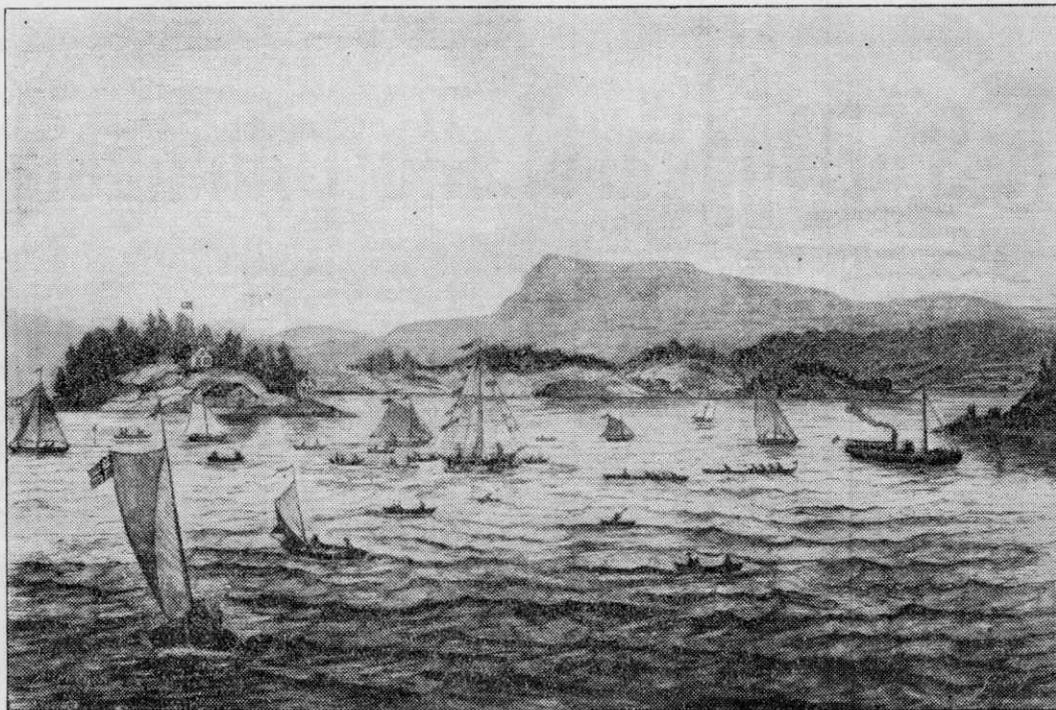
Da vi efter endt roning passerte forbi „løytnant“ Fredrik Stangs Yacht ropte han paa os: „Kom hit gutter saa skal dere bli bekranset“. Vi rodde dit bort og fik hver en ring av en kransekake paa hodet. Og det vanket ogsaa Champagne.

— — —

Dette fortalte bankchef Børresen mig en travel formiddagstime i banken. Og utenfor bankchefens hyggelige kontor klimprer skrivemaskinerne og en bunke med cheks venter paa underskriften.

Men de blokblader med notater som jeg hadde i lommen forekom mig mere værddt en al verdens kryssede cheker. Slik kan en charmeres av et menneske.

Askeladden.

Kaproning Sandviken 1879

Kjøp hos andre

*hvis De ikke finder noget
som passer hos os.*

Skotøimagasinet „Excelent“

Øvre Storgate

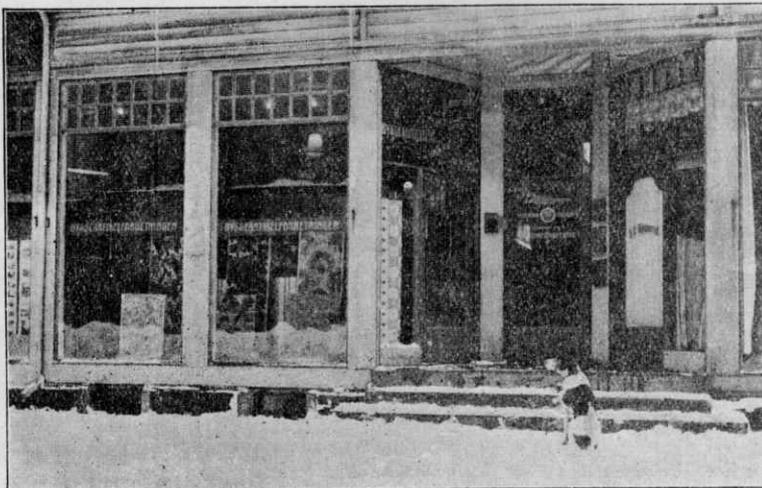
(Helgelands Gaard)

Telefon 1737 k

A-S Byggeartikeltorretningen

Nedre Storgate 17.

Telefon 1593.

Største Utvalg i:
Tapeter,
Linoleum,
Væg- & Gulvfliser,
Strie,
Maskinpapir,
Takrosetter.

Træning og kaproning.

Av Hannibal Fegth.

En rationel og fornuftig drevet træning er efter min mening av stor betydning for en ung mands videre utvikling. Den styrker hans energi, vilje, arbeidskraft og karakter.

Træning i en 4 eller 8-aaret baat har flere fordele fremfor andre idrætsgrener. Outtriggeren er jo et udmerket, og av alle anerkjendt gymnastikapparat, og det faktum, at denne sport foregaar paa vandet i forbindelse med sol og sjø, er av en saa selvfølgelig betydning, at den ikke behøver nærmere utredning, der-til kommer, at enhver maa rette sig efter sit lag, og laget igjen efter sin instruktør eller trener. Dette fremmer disiplin, tillid og forstaaelse, som jeg vil kalde klubaand, og dette er av den største vigtighet, ikke alene for lagets præstationer, sportslig set, men ogsaa for hver mands utbytte av træningen. Besynderlig nok er det noksaa almindelig, at man under skarp træning let blir irritabel og grinete, og gaar baaten daarlig en aften, har man let for at lægge skylden paa en eller anden av de andre; — mere end et lag har hat en mindre morsom træning av denne grund, men da gjælder det at overvinde sig selv og bringe det gode humør ind, og den mand, som har den rette forstaaelse herav, kan være en uanet støtte for sit lag.

Man lærer hverandre at kjende ut og ind, og det venskap, som opstaar under et eller flere aars forstaaelsesfuldt samarbeide i baaten, og de minder, man i forbindelse med dette faar, staar sikkert for de fleste blandt de kjæreste for hele livet.

Naar et forholdsvis nyt medlem er saa heldig av rochefen at bli sat i et lag som skal repræsentere klubben utad, føler han sig selvfølgelig stolt over denne tillid og anerkjendelse. Eftersom træningen skrider frem, fulgt med interesse og kritik — ikke alene av sine egne klubkamerater — men ogsaa, og kanskje ikke mindst — av sine konkurrenter i de andre klubber, og eftersom regattadagen nærmer sig, begynner han at føle ansvaret. Han skal jo repræsentere sin klubs farve, og de gode traditioner skal hævdes.

Naar man tænker paa at disse unge mænd maa underkaste sig træningens anstrengelser, og de for anledningen foreskrevne leveregler i 6 à 8, kanskje 10—

12 uker, er det ganske naturlig, at dette sætter spor, og jeg tør si, gode spor i deres utvikling til mænd og gode borgere. Dette bør forældre og foresatte, og ikke mindst vore forretningschefer merke sig, selv om de i sommerens løp maa gi 4—5 ekstra fridage paa grund av roningen, saa er jeg sikker paa, at de ingen betænking bør ha, det kommer igjen i form av arbeidskraft hele aaret igjennem.

Ethvert lags præstationer under træningen gaar som regel i bølgegang. Til at begynde med synes man det gaar bra, men efter en 2—3 ukers træning indtræffer en slappelse, som straks viser sig paa baatens løp, men naar denne slappelse, som gjerne varer en ukers tid, er overstaat, skal laget være i sving, og oppnaar man da den rette rytme, er det en sand fornøielse videre „to cultivate the graceful art of rowing“. Laget kan nu for alvor ro racet eller løpets længde — 2000 meter — under pres. Naar saa regattadagen nærmer sig, og der er øvet start og spurt — begynner nervøsiteten at melde sig, og mangt et haardt race roes i drømme den sidste uke. Dagen før løpet gjennomgaaes baat og aarer med den største omhu — spændbret surres — riggere fastskrues — aarer raspes, og efter at ha betragtet de konkurrerende, spesielt tilreisende lag, som er ute en trip for at prøve baat og aarer og faar „the final touch“ av sin instruktør eller cox — med de mest skjærpede blik, gaar man hjem og legger sig ekstra tidlig. Regattadagen vaakner man gjerne tidlig, og det første som gjøres, er at titte ut av vinduet: hvordan er veiret? — klart eller overskyet — det er ikke saa noe — men blaaser det? Man kaster et spændt blik paa træerne utenfor — gaar saa og legger sig igjen, men faar ikke sove — staar straks op og klær sig i sine nypressede hvite bukser og blaa jakke for snarest at møte de øvrige i laget. Hvordan har du sovet? Er du oplagt og i trim? Og saa diskuteres chancerne. Kan vi bare faa en slik start som den sidste i Langevik! Klokken gaar likesom saa sagte. Om en time er det gudskelov over. Den sidste undersøkelse av slide og spændbret, og aarerne skal smøres. — Endelig er dommerbaaten i sigte, og man gaar i baaten, det føles som en befrielse. Man faar de sidste opmuntrende ord

Roere!

Kjøp Deres Skotøi hos os!

«Normal Skotøi»

med sin glimrende pasform og udmerkede kvalitet faaes kun hos os.

A/s De forenede Skofabrikkers Utsalg
i Børsen.

Skoger Meieribolag

Toldbodgt. 14 – **Telefon 289 – 1086**

Bedste Utvalg i førsteklases Meieriprodukter.

*Nymonteret med de mest
moderne*

Meieri- og Frysemaskiner.

Iskold Melk fra Utsalget.

Isavkjølet Meierismør.

GRAND PRIX PARIS 1900

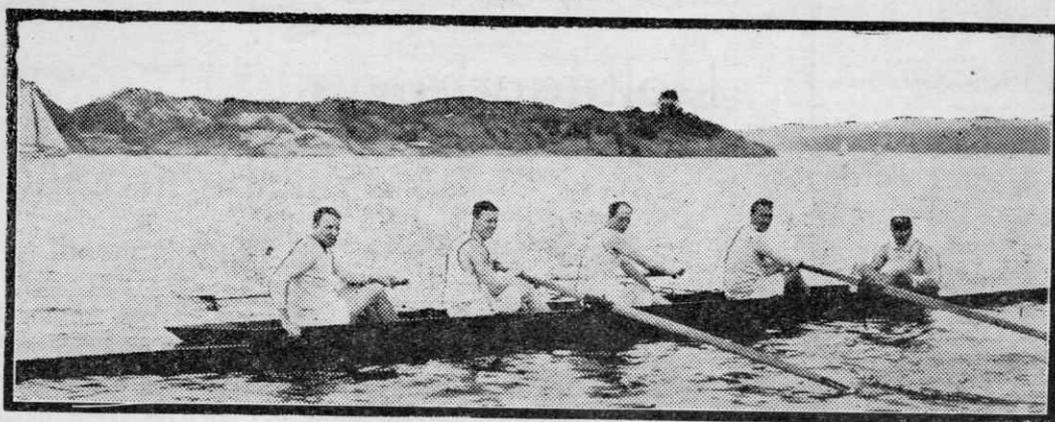
P. LITZ. AASS'S BRYGGERI DRAMMEN

Dengang da Asa-Thor
drak mjød og høilydt svor,
at Laakes sleipe rænker
skal tvinges ind i lænker,
da Odins øie skuet
og Valhals kamplyst luet,
mens hæse struper skrek
paa kamp og vaabenlek,
~ **da** savnet de i bæger
en drik som vederkvæger.
Men **vi** har øl av **Aass's** fat
~ en læskedrik ved dag og nat.
Ei findes bedre øl paa disk.
En herlig smak ~ aroma frisk.

*Drik Aass's Bryggeris
fortrinlige Ølsorter.*

Vær med i Roklubben.

Av „Roer“.

Jeg haaber at rigtig mange maa læse dette. Ikke fordi jeg har skrevet det — langt ifra — men fordi dere som læser dette og som ikke har vært med i nogen roklub nogen gang kan føle hvordan det er, og faa lyst til at være med.

— Jeg kan ro i prammen min — sier De?

— Nei langt ifra. Den som bare har gnusset tollegangen paa en pram vet ikke hvad det vil si at ro — **ro** altsaa. Det er den herligste sport i verden.

— Fotball?

— Nei vet dere hvad. Den som kommer og sammenligner fotball med rosport han maa da ha — fotballdilla i 2den potens. Husk hvad „feieren“ Horgen i Nedre Eiker sa om fotballen. Han sammenlignet fotballspilleren med en hund som flyr efter en ball eller en stein. Det er godt sagt til at være Horgen. Nei fotballen er bare tilstrækkelig for dem som i kropskulturen ser kjempebein med pipestilker hængende dinglende i skulderbladene.

— Fri-idræt?

Well. Fri-idræt er meget sundt og ideelt hvis man trener all round. Men hvem gjør det? En flyr som en fille, en anden slænger spyd, en tredje støter kule, en fjerde hopper. Men hvem gjør alt? Vi kan tælle vore 10 kamps mænd paa fingrene, mine herrer. Men det skal jeg villig indrømme at naar slike findes — slike som Helge Løvland — da har fri-idrætten noget stolt hellenistisk eller noget høibaarent norrønt ved sig. En kan med rette si paa latin: „Mens sana in corpore sano“. Men vore „grækere“ skal mærke sig at hvis de gamle hellener hadde sittet i en kaproningsbaat da hadde det blit et andet maratonløp!

Men Turn da!

— Ja jeg kjender de som turner for at faa „kuglemuskler“ og slikker støv i en gymnastiksal som en anden „Nilfisk“. De paaberoper sig Haare som kalder turn for idrætternes idræt. Men kommer Haare i en kaproningsbaat nogen gang saa vil han nok skifte standpunkt, saa det forslaar. Han vilde prise den rene friske sjøluft contra den lumre gymnastiksal, han vilde sande at ingen „buk“, ingen „hest“, intet turnapparat i det hele tjener til at opfylde alle gode formaal som

kaproningsbaaten. Hittil er ikke opfundet et saa godt gymnastikapparat som den.

Mine herrer vet dere at kaproeren bruker baade armer og ben, ryg og mave mens han roer? Alle muskler arbeider, blodet strømmer frisk gjennom aarene og lungene fylles med ren frisk sjøluft. Roeren faar en harmonisk krop som ingen anden sportsmand.

Men det kræves ogsaa av ham. Diciplin. Ikke noget tøis i baaten. Naar Refsum'en eller en av de andre instruktørne bruker kjæft saa faar en gulpe det i sig som sjøvand. Det nytter ikke at mukke hvis en vil bli no til roer. Og en ting til: En faar nok gi avkald baade paa „Allemands ven“ og „Green Golden West“ og de andre greiene som fylder lungene med nikotin og gjør en stakaandet under roingen. Well pipa og cigarettene er gode (omend kostbare) kamerater. Men naar høsten kommer saa kan en ta saa mange „drag i magan“ som en har lyst til.

Og saa nytter det ikke at skulke undav i træningen. Præcis paa slaget i „baathuset“. Arme den synder som kommer forsent eller uteblir uten lovlig forfald! Han faar høre det av rochef, instruktør og kammerater saa han ikke glemmer det. Og paa første badetur blir han „dukka“ og fisket op naar han er saa'n trekvart halvda.

Men alle dere som vil træne for alvor, som vil gi avkald paa livets smaa skadelige behageligheter under træningen, dere som vil være med at ro for alvor, dere er alle hjertelig velkomne i Roklubben. Vær med og reis rosporten igjen i Drammen.

Til vaaren har vi kanskje tre baater og vi kan ta ind mange fler aktive end vi har.

Om nogen aar har vi kanskje 6 baater — 10 baater. Og saa skal det nok lage sig slik at hele flottillen drar paa langfart en søndag. En frisk tur ut i fjorden med mat og kaffikande. Bade, hvile, spise, hygge sig og ro hjem igjen. Og de der ventet hjemme vil finde os igjen brunbarkede og struttende av styrke — 10 liv rikere mindst!

Derfor vær med i Roklubben, ikke for min skyld og ikke bare for Roklubbens skyld, men for deres egen skyld.

Roer.

Kaproningsprogrammet.

Deltagerliste.

4-aaret outrigger.

- Nr. 1. *Christiania roklub* 1ste lag.
- NB. Ror uten-
for konkurranse
1. Ernst Andresen
  2. Frank Schjeldrup
  3. Gunnar Sandborg
  4. Einar Jacobsen (Stroke)
  5. Sigurd Fladager (Cox)

- Nr. 2. *Christiania Roklub* 2det lag.
1. Jens Finkenhagen
  2. Rolf Hagen
  3. Olaf Snilsberg
  4. Eiv. Th. Owren (Stroke)
  5. Sigurd Fladager (Cox)

- Nr 3. *Studenternes Roklub*.
1. Rolf Haagensen
  2. Rolf Rose Andersen
  3. Egil Sarts-Knutsen
  4. Tommy Knudtzon (Stroke)
  5. Per Meinich (Cox)

4. Indrigger.

- Nr. 4. *Arendals Roklub* (begynderlag).
1. Konrad Magnus Havig
  2. Knut Smedal
  3. Aage Steen Holm
  4. Johs Beylegaard Irgens (Stroke)
  5. Nils Andr. Fløystad (Cox)

- Nr. 5. *Ormsund Roklub* (begynder og juniorlag).
1. Ingolf Drøvdal
  2. Leif Falch
  3. Birger Bergendal
  4. Karsten Christensen (Stroke)
  5. Olaf Bjørnstad (Cox)

- Nr. 6. *Drammens Roklub* (juniorlag)
1. G Danielsen
  2. E. Nielsen
  3. Jens Ellingsen
  4. Rolf Lie (Stroke)★
  5. Bjørn Refsum (Cox)

- Nr. 7. *Drammens Roklub* (begynderlag).
1. Alfr. Ruud
  2. Ola Norstad
  3. Øyvind Østensen
  4. Finn Dahl (Stroke) -
  5. Georg Ljungmann, (Cox)★

Bruksbaatroningen.

Pram 2 mand.

1. Hjalmar Jørgensen og Per Anthonsen, Gulskogen.
2. Sinius Sørensen + 1 mand Holmestrand.
3. Ivar Iversen, Røyken og Bernt Martinsen Hyggen.
4. Hans Røine (52 aar) og Marinius Røine (40 aar) Lierstranden.
5. Einar Helland, Landfaldøen og Gunner Hansen, Strømsgaten.
6. Ingvald og Harald Kleven, Aassiden.
7. Karl Bækkestad, Langøen og Harry Halvorsen, Birkøen.
8. Oskar Hansen og Andreas Andersen, Aassiden.
9. Emil Iversen og Karl Halvorsen Birkøen.
10. Leonard Hermansen og Albert Larsen, Drammen.
11. Sigurd Larsen, Gulskogen og Henry Bergmann, Musøen.
12. Henry Martinsen og Johs. Lauritsen, Drammen.

Nedsætterbaate.

13. Wilhelm Larsen, Stenberg.
14. Kristoffer Berget, Stenberg.

Pram 1 mand.

15. Gabriel Ludvigsen, Ø. Storgate
16. Alf Andersen, Drammen.
17. T. Sundre, Landfaldøen
18. Paul Andersen, Landfaldøen.
19. Lars Tollefsen, Guiskogen.
20. Martin Hansen, Glasværket.
21. Andreas Kristensen, Holmestrand.
22. Henrik Valentin, Grønland.

Kanoer.

23. Torbjørn Christensen, Drammen.
24. Theo. Thorne, Drammen.

NB. Mulige efteranmeldte blir forsynet med nr. fra og med nr. 25 og opover.

Kaproningsprogrammet.

Løpenes rækkefølge.

Banen regnes fra Bragernæssiden.

Første start **præcis** kl. 1.

1 løp.

4. indrigger junior.

1. bane Drammens Roklub.
2. bane Ormsund Roklub.

2 løp.

2 mands pram (2 heat).

- 1 heat nr. 1—6, 2 heat nr. 7—12.

3 løp.

Nedsætterbaate.

- 1 heat nr. 13 og nr. 14.

4 løp.

4-aaret outrigger (letvegtslag).

1. bane Studenternes Roklub, Oslo.
  2. bane Christiania Roklubs 2det lag.
  3. bane Christiania Roklubs 1ste lag.
- (Det sidste lag er Nordiske mestre, ikke letvegtslag, og ror udenfor konkurrence).

5 løp.

1 mands pram.

- 1 heat 15—18, 2 heat 19—22.

6 løp.

Kanoer (kun fra Ø. Sund og ind til maal).
Nr. 23 og nr. 24.

7 løp.

4-aaret indrigger. Begyndere.

1. bane Drammens Roklub.
2. bane Arendals Roklub.
3. bane Ormsund Roklub.

Dommere.

Kampdommer: Karl A. Ljungmann.

Dommere ved endepunktet:

Red.sekr. Leif Jensson, Birger Fegth.

Starter: Ingeniør Huseby.

Opsynschef for banen: Ingeniør Gedde Dahl.

Tidtagere: Ingeniør Horne, Urmaker Pedersen.

Sekretær: Christoffer Vig.

Stevnets funktionærer bærer gule sløifer.

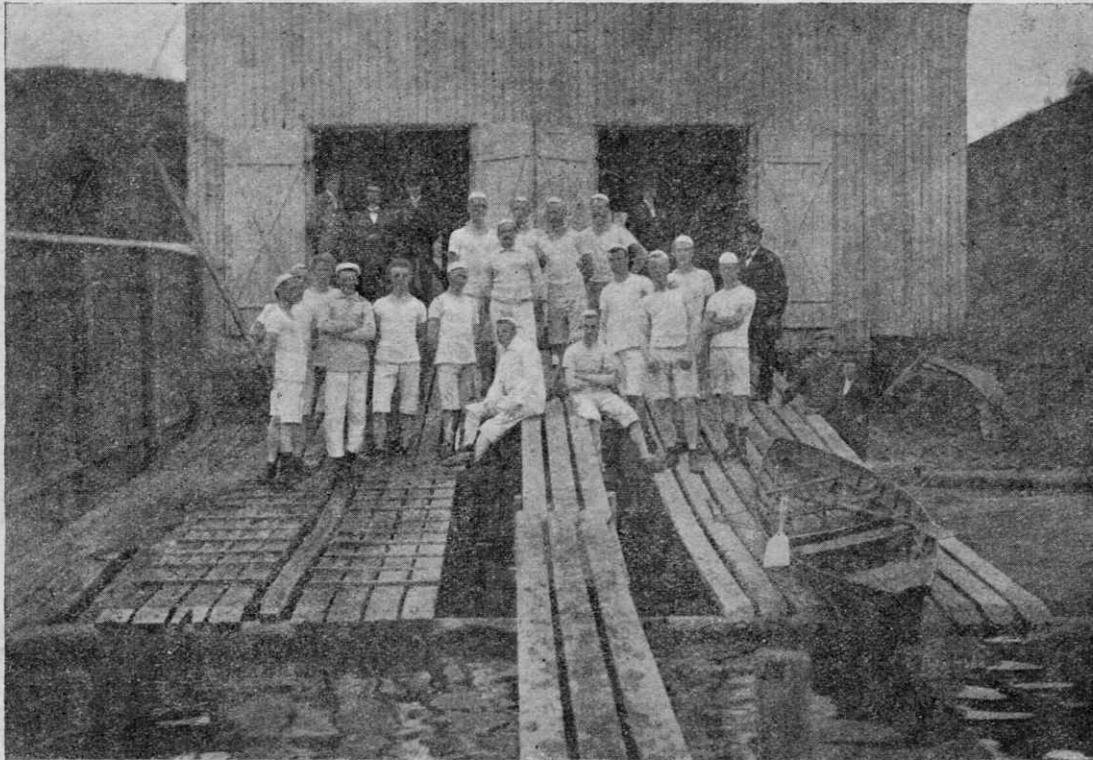
Roklubbens styre.

Leif Jensson, formand, G. Ljungmann, viceformand, Bjørn Refsum, rochef, Jens Ellingsen, kasserer, Christoffer Vig, sekretær.

Den „gamle garde“ fortæller.

Interviewer med Sigurd Andersen, Kr. Fjeldstad og Frantz Nielsen.

Kaproningsdagen og roerlivet i gamle dage.

Et billede fra Roklubbens baathus paa Logepladsen i gamle dage

Redaktionen vilde gerne i dette hefte gjenopfriske saa meget som mulig av minder om roerlivet i Drammen i gamle dage og vi besluttet os derfor at hjem-søke den „gamle garde“ og be disse fortælle „Kaproningsdagens“ læsere litt om roerlivet før. Bankchef Børresen har berettet i et særskilt interview og her vil vi bringe endel til. Det er vanskelig paa denne tid av aaret at faa alle i tale, de er bortreist paa ferier eller lignende — og nogen av disse rosportens trofaste i gamle dage har forlat byen for godt. Andre steder har skjæbnen vinket og lokket og bød dem bedre kaar. Og denne skjæbnens lunefuldhed var kanskje for endel skyld i at den gamle Drammens Roklub gik ind i sin tid.

Men endel virker endnu i Drammen og da de engang har git sit hjerte til rosporten har de ikke svig-tet den unge klub og støtter den med sit medlemskap. De tre herrer som velvillig har lat os stjæle av deres

kontortid til roprat er hr. Sigurd Andersen, hr. Kr. Fjeldstad og hr. Frantz Nielsen. Alle sammen har de i sin tid spillet en betydelig rolle i den gamle roklub og nu gir vi ordet til dem i den orden og ræk-kefølge som vi fik dem i tale.

∴

Hr. Sigurd Andersen sitter inde i sin forretnings aller helligste, men er straks villig til at fortælle om Kaproningsdagen i gamle dage.

— Rodagen var, fortæller han, i den grad vokset sig ind i den almindelige opfatning at selv tjenestejen-ter og gutter betinget sig at de skulde ha fri kaproningsdagen. Det var en fest og et liv over dagen og et indryk av mennesker at politiet sa at det var værre end 17 mai.

Men saa hvilte det traditioner over dagen. Den-gang fik folk lov til at staa paa broen og den var tæt pakket av folk og kaien var fuld av folk — ja helt

oveniltra parken og ned til fotograf Rude. Selv paa jernbanekaien stillet tilskuerne sig op. Paa elven var det et yrende liv og vi holdt indkomsten klar ved at trække en line fra andre brokar paa Bragernæssiden og fra 3dje eller fjerde brokar paa Strømsøside nedover. I den ene fortøiet den flagsmykkede mærkebaat og i den andre dommerbaaten. Og langsefter linen opover fortøiet smaabaatene. Indspurten fik der ved en prægtig ramme. Det som gav dagen den voldsomme tilslutning var bruksbaatene. Det var roing i alleslags baater fra nedsætterbaater og prammer. Og det var gutter som kunde ro. De kom fra Moss og fra fjorden. Ja helt fra Bolærne kom det gutter som tok første præmien aar efter aar.

Og paa havnen laa en række seilskuter som deltok i gigene. Det var som regel en 5—6 lag — norske, tyske og engelske. Roningen sluttet gjerne med klubbaatenes opvisning.

Ved 5-tiden samlet alle roere og deltagerne i kaproningen sig utenfor baathuset og gik i prosesjon til til Parken med musik og fane i spidsen. Alle deltok.

Her var det stor folkefest og her utdeltes præmierne fra trappen. Ved siden av folkefesten i Parken var der fest i Ridehuset.

Rodagen var en indtægtsdag for Roklubben. Der fik man penger til at holde det kostbare aparat vedlike. Og dagen var indarbeidet gjennom aarrækker.

Men da avdøde overretssagfører Kro og gik av som formand blev der endel forandringer. Den nye ledelse opgav bruksbaatkaproningene og folkefestene og dansen og la paa kontingenten som bare hadde været en 5—10 kroner.

Fra den tiden kom tilbakeslaget som fulgte av at det økonomiske grundlag forsvandt.

Og saa gik det litt efter litt nedover og tilslut blev klubben opløst. Det blev sagt at det ikke skedde i lovlige former, men det gjorde det. Det er dokumenteret.

Jeg var borte fra byen dengang i flere aar.

Efter min mening burde man ikke ha opløst klubben men lat det hvile. Det vilde snart ha kommet friske kræfter til.

Da Sigurd Andersen i sin tid coxet lag i flere konkurranser ber vi ham fortælle litt om det og han beretter:

— Det var særlig 1 lag som med hæder repræ-

senterte klubben mange ganger, det var Hakon Allum (Baug), brødrene Franz og Georg Nielsen og Robert Pehrson. Dette lag coxet jeg nogen gange. Det opnaadde aldrig bedre end 2den pr. Men det var altid like indpaa 1ste manden. Dengangen var det jo gjerne Christiania Roklub, Ormsund Roklub og Drammens Roklub som kjæmpet. At Drammensroerne ikke blev nr. 1 skyldtes det daarlige materiel. Vi slet med gamle „Urd“ og „Id“. Inde i Kristiania lo de av vort materiel. Og hadde vi hat raad til bedre materiel saa hadde det ikke været tvil om at dette lag vilde ha naad meget høit. Jeg husker spesielt en gang i Drammenselven. Da fisket Allum med aaren i begyndelsen av løpet. Han fik aaren over sig og baaten kom helt ut av kurs. Men gutterne samlet sig og satte ivei paany og ved Øvre Sund hadde de distanceret Ormsundroerne. Fra Øvre Sund og ned laa Kristianiaroerne og Drammensroerne side om side og det blev en overmaade haard og spændende kamp. Kristianiaroerne vandt med en snau 1/2 meter.

Dette og meget mere fortalte hr. Andersen, men plassen er snau. Men tilslut uttrykte han sin glæde over at rosporten var kommet op igjen og særlig at

Ingeniør Alf Horne A-S

DRAMMEN.

Automobil

Rekvisita

Gummi

Olje

Benzin

Reparation og Opladning
av Accumulatorer.

Skrædderi.

Meddelelse

Nu vil man kunne faa sydd sine Klær under fuld Garanti for god Pasning og solid Udførelse hos mig til yderst rimelige Priser.

Bestillinger efter Maal udføres av fagutdannede Skræddere, som i Forbindelse med lang Erfaring kombinerer den bedste faglige Utdannelse med de teknisk mest fuldkomne Specialmaskiner.

Besøk min Forretning og gjennergaa mit enestaende Lager av norske og utenlandske Klædevarer, og De vil bli tilfredsstillet.

Dresser, Frakker og Benklær

leveres efter Maal til alle Priser.

Eksempelvis nævnes:

Norsk Cheviotdress, gode Foersaker.....	fra Kr.	85
Norsk heluld Cheviotdress, 1ma Foer.....	„ „	110
Solegte blaa Cheviotdress „ „	„ „	120
Sportsdress i heluld Tveed „ „	„ „	100
Dress av indigoblaa Kamgarnsscheviot, 1ma Foer ..	„ „	150

O. JOHANNESSEN

Klædehandel

grundlagt 1869

dagen for endel var tat op i gamle former med bruksbaatroningene. Det var rigtig fremholdt han, at la alle være med — la det fortsætte slik, saaledes at den kunde bli en festdag igjen — Kaproningsdagen.

Som hr. Sigurd Andersen nævnte var Frantz-Nielsen med paa en av Roklubbens konkurrencelag og vi drar derfor straks avsted for at interviewe ham. Om et race i Drammenselven er nylig fortalt og da hr. Nielsen var med i et race i Ormsund hvor Drammenserne ikke blot kjæmpet mot roerne men ogsaa mot „de vilde vover“ ber vi ham fortælle om det — og han er straks villig.

— Det var i 1892 i Ormsund. Det var som saa ofte før Christiania, Ormsund og Drammen som møt-

tes til kamp, Vort lag bestod av min bror G. Nielsen, Haakon Allum, Robert Pehrson (stroke), Sigurd Andersen (cox). Selv sat jeg paa 2den pladsen. Alle-rede da vi bragte baaten ombord i „Farmand“ begyndte veirguderne at vise sig fra den vrede siden, for det var et frygtelig uveir. Imidlertid reiste vi efter selv og tok ind paa Grand hotel i byen hvor vi levet forførdelig godt.

Den 28. august — kaproningsdagen — kom med blæst og store bølger. Vore konkurrenter hadde sat „skvætgangen“ paa sine baater. Det hadde ikke vi og vi fik det raad at ta med en stor svamp for at „øse“ baaten underveis. Det viste sig meget nødvendig, for ikke før var starten gaat før vi tok ind en mængde vand og coxen maatte „øse“ med svampen. Det monnet saa lite desværre. Baaten blev over halv

av vand og var derfor forfærdelig tung at ro men vi holdt noksaa gjævnt følge under løpet og blev en meget god nr. 2. Saavidt jeg erindrer var det Christianarøerne som vandt med Drammen som nr. 2 og Ormsund hak i hæl. I det vi naadde maal var baaten saa fuld av vand at vi maatte gaa i vandet alle mand.

Vi hadde haabet paa førstepladsen, men vi hadde nok levet for godt og spist for meget egg paa Grand — men vi var i god træning, og hadde vi hat skvætganger saa er det ikke godt at vite om vi ikke hadde knepet førstepræmien.

— Hvordan tok dere træningen?

— Meget samvittighetsfuldt. Vi hverken røkte eller drak. Træningen i outriggerne foregik mest paa elven. Vi var skjelden længere ut end til Tangen, saa vi var ikke vandt til noget sjø. Efter endt træningstur hadde vi lov til at drikke et glas øl — men ikke mer, aldrig 2!

Tilslut uttalte hr. Nielsen sin glæde over at Roklubben var kommet op igjen. Han haabet at den vilde utvikle sig og vinde faste former. Rosporten er en ualmindelig god sport som kan vilde anbefale ungdommen. Den gir glæde og sundhet og kan vanskelig overdrives.

Den sidste i rækken av den „gamle garde“ som vi dennegang har hat anledning til at interviewe er kontorchef Kr. Fjeldstad. Hr. Fjeldstad var medlem av styret i den gamle Roklubben dengang den blev opløst og vi ber ham fortælle litt om denne triste begebenhet.

— En av aarsakene til klubbens oppløsning var at de fleste som hadde nogen interesse for klubben reiste væk. Styrets medlemmer stod som private garantister for klubben og da de fleste av styremedlemmerne skulde forlate byen maatte andre overta garantien overfor Sparebanken. Av styrets medlemmer reiste Jens Knudsen til Bergen, tandlæge Christiansen til Oslo og jeg til Modum. Tilbake blev Einar Bruusgaard og William Nielsen.

Der blev indkaldt til generalforsamling, men ingen møtte. Efter 7 forsøk opnaadde vi at endel møtte frem.

Til generalforsamlingen hadde styret utarbeidet en oversigt over klubbens stilling. Vi avla fuldt regnskap. Status var igrunnen god, saa det var igrunnen sørgelig at det skulde gaa slik.

Dette skedde den 22. februar 1904 og klubben blev paa dette møte besluttet opløst med 5 mot 1 st.,

nemlig Halvard Sundet, den eneste tilstedeværende som ikke sat i styret og ikke hadde noget ansvar. Det var altsaa 6 av klubbens 23 aktive medlemmer som var tilstede. I løpet av vaaren 1904 blev det hele avviklet.

— Hvad var aarsaken til at klubben sygnet hen?

— I første række at fotballen og fri-idrætten trak interessen til sig. Ungdommen gik mere over til det. Samtidig svigtet ogsaa det økonomiske grundlag fuldstændig. Vi hadde væsentlig levet av den indtægt vi hadde av parkfestene. Men parkkomiteen viste sig mindre og mindre velvillig og tilslut blev folkefestene sløifet. Samtidig blev der utskrevet høiere kontingent. Det at bruksbaatroningene blev sløifet gjorde at publikum mistet endel av interessen for kaproningsdagen.

— Tror De at det er av særlig betydning for den nye Roklubs fremtid at den har gjenoptat bruksbaatroningen?

— Ja apsolut! — Det aaret vi opløste klubben var det 25 aar siden den blev stiftet. Vi hadde tænkt at arrangere en kaproning i anledningen og forsøke med en fest i parken. Imidlertid blev det ingen konkurrence. Til roerne i dag vil jeg si at de maa hænge i og holde ut! Rosporten er den fineste sport som fins. Jeg husker engang da endel av guttene var paa session. Doktoren saa at de var saa brunstekte paa armer og ben og spurgte hvad slags sport de drev. Da de fortalte at de var roere, sa doktoren at det maatte være en fin sport for saa vakker kropsbygning var det længe siden han hadde set. — — Og alle de fine turene vi hadde. Utover fjorden til Syversvolden og opover elven til Langesø. Det var nogen herlige turer som ingen av os vil glemme.

— Jeg ønsker den nye Roklubben al mulig fremgang i sit arbeide og haaber at rosporten igjen maa vinde den plads den hadde her i Drammen.

Dette var „den gamle gardes“ ord og „Kaproningsdagen“ haaber at klubbens medlemmer vil mærke sig disse ord og slaa ring om Roklubben — ikke bare i fest og glæde, men ogsaa i arbeide. La os gaa til storm for at vinde byen og la os da vise de dyder som trænges — aldrig at gi tapt selv i nederlag og aldrig at hovere om vi seirer. La os ikke vige tilbake for at ofre tid og arbeide for Roklubben. La os være en enig flok som netop ved interessen for Roklubben, rosporten og byen kan finde en fælles platform til utvikling av forstaaelse og godt og ærlig kammeratskap. Dette er det roerløfte vi idag skal gi hverandre for klubbens skyld.

Red.

Husk Roklubbens utlodning!

Roer-vise.

Vi fatter i aaren og spænder — et tak!
Vi glir over speilblanke vand,
mens sølvaarer glitrer i kjølvandet bak.
De vinker farvel indpaa land.

Og tak efter tak, mens det skummer for baug
vi ror ifra bystøv og sot
Og byen forsvinder bak grantrær og lauv
og fjorden er mit imot.

Herute vi skjærer saa smidig en vei
i seige og rolige tak.
Og coxen os hidser „Hæng i“! og „Hei“
Han synes vi driver i mak.

Vi føler at aanden behersker vor kraft.
Vi kjender ei tyngde, besvær.
Og sjøluft og sprøit er nok livets saft,
naar det raskt gjennom krapsjøen bær.

Langt ute fra byen vi finder en vik
og lander. Et helt paradisi!
Den nyfødte Adam han ønsker det slik,
og spiser paa hedningers vis.

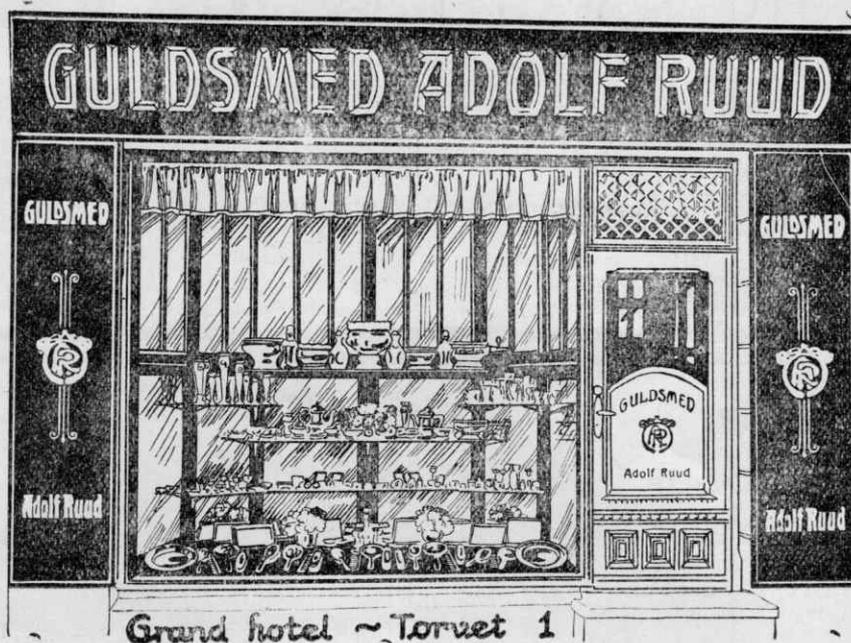
Vi driver en dag i sol og i sjø
og brunes av sollys og vind.
Vi samler os kræfter paa „Robinsons ø“
og finder en skat — i vort sind.

Der inde i byen gaar folk og tror
vi ror ifra vet og forstand
Men vi har Vettet som cox ombord
og stroken er Lykkens mand.

Slikt mannskap i race har vel ingen set
som os naar vi støvner frem!
Og folk vil nok miste sit sidste vet
naar de ser os i „spurten“ hjem.

Drammen 23—8—1925.

Askeladden.

Drammens Handelsbank

— Jernbanetorget —

Aktiekapital fuldt indbetalt	1,500,000.00
Reservefond	363,000.00

Indskud mottas til **høieste Forrentning.**

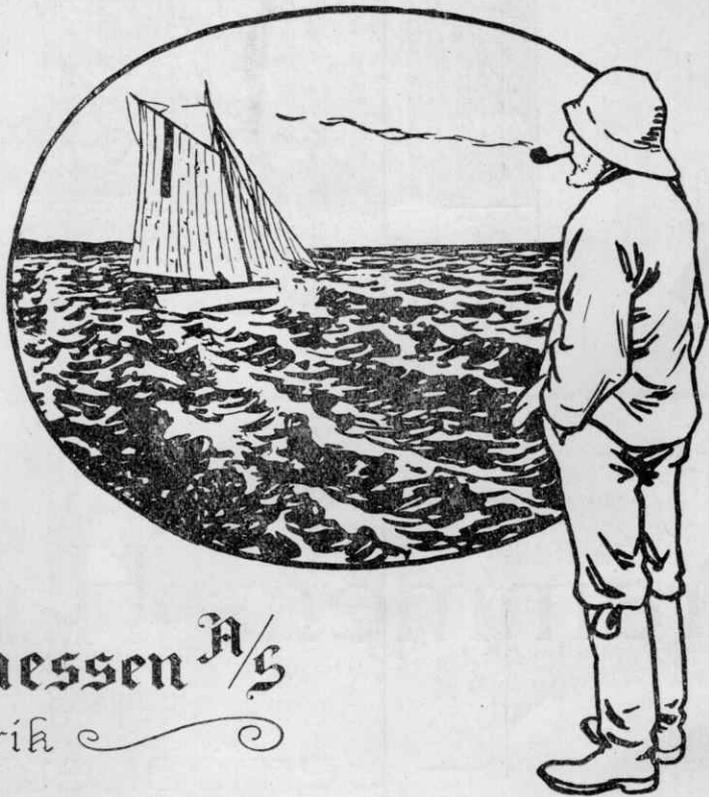
Inkasso og alm. Bankforretninger.

Danielsen & Co. A=S

Toldbodgaten 13

Herreekvipering og Konfektion

Prima Skraatobak
Karvet Bladtobak
Amerikansk Bland.
Mixture.

Carl F. Johannessen A/S
Tobakfabrik
Oslo

Hans Pedersen - Urmaker

Etablert 1877.

Lager av alle Sorter

URE OG OPTISKE VARER.

1ste Kl.s Reparationsverksted.

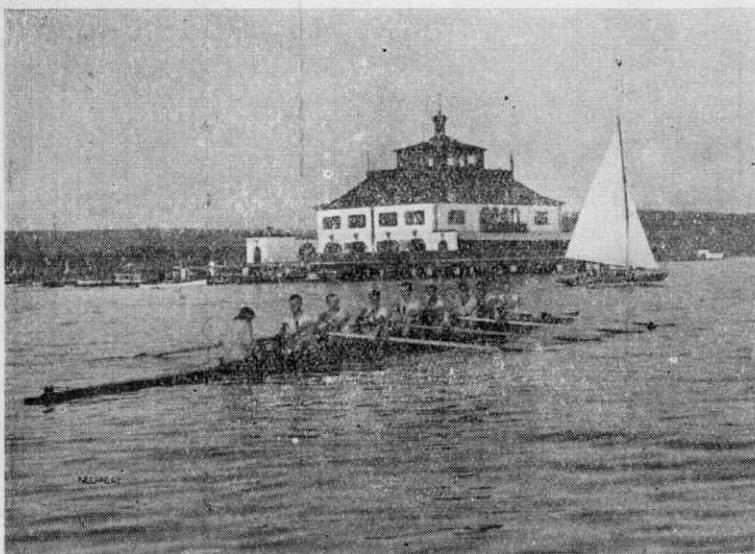
Nedre Storgate 10.

Telefon 320

Hvad de andre har

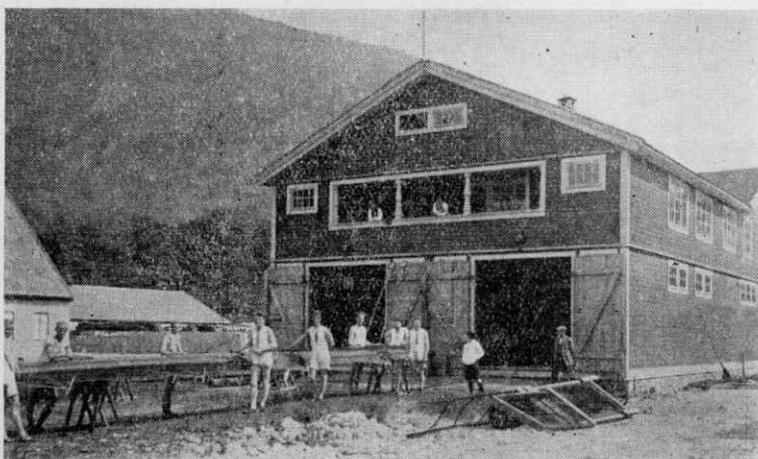
Hvad vi bør faa

Christiania Roklub

Studenternes Roklub

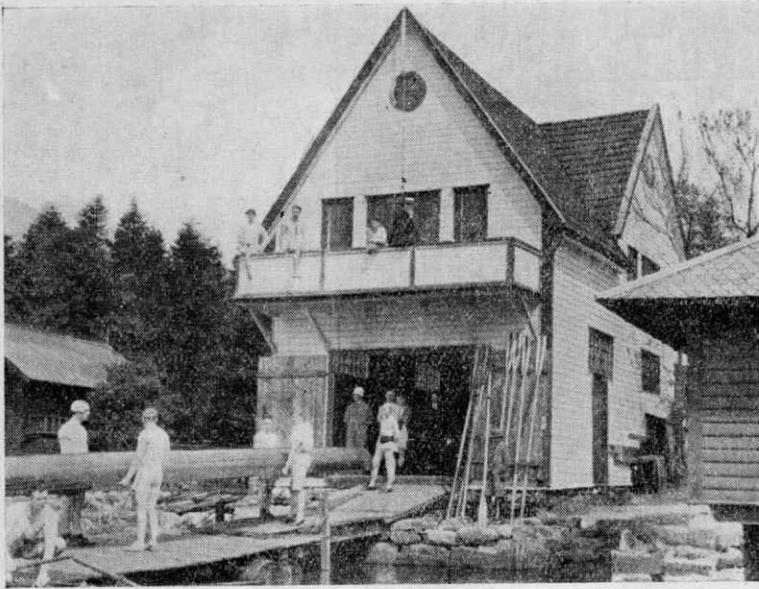
Bergens Roklub

Et andet sted i dette hefte vil man ha set et billede av vort — Drammensroernes — „baathus“. Det er ikke rare greiene. Hvor vanskelig stedt vi er vil vore læsere forstaa naar de faar se hvorledes alle de andre har det. De vil lett faa se at vi da falder fuldstændig igjennem. Ikke bare naar man ser det elegante klubhus til Christiania Roklub som har kostet flere hundretusen og som ligger som et herlig palads ute i sjøen. Men se ogsaa Studenternes klassiske klubhus og alle de andre ogsaa.

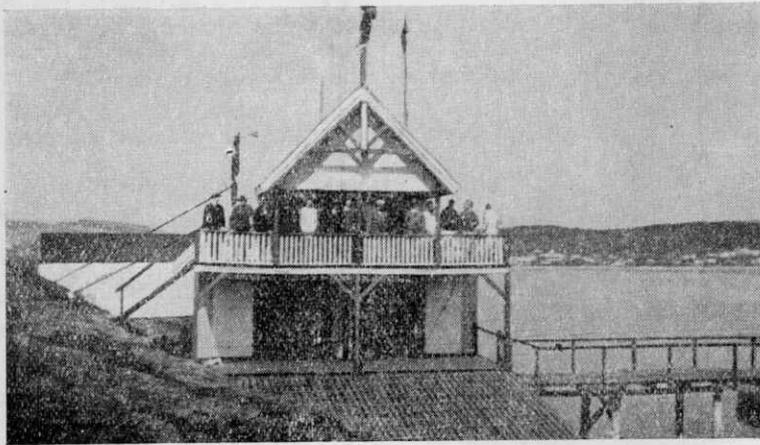
Nu vel. Ogsaa vi haaber at faa et klubhus. Foreløbig er det tanken at bygge et solid og godt baathus som vi kan ha nogen aar utover. Det er nemlig vor opfatning at vi først bør skaffe tilveie tilstrækkelig med materiel — vi kan saa siden bygge et klubhus som byen kan være be- kjendt av.

Disse billeder viser hvor langt man kan naa ved ihærdig arbeide og vi haaber at de vil mane medlemmerne til arbeide samtidig som vi haaber at det store publikum vil være med at støtte roklubben i dens be- stræbelser paa at faa op rosporten igjen i Drammen.

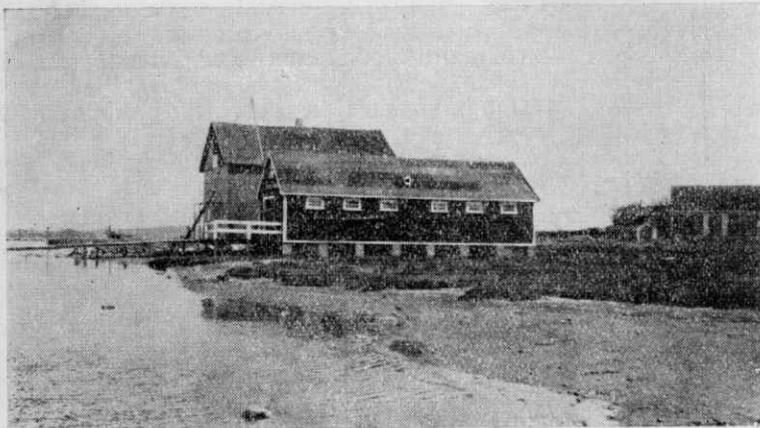
Roklubben lodder idag ut et vakkert sølv kaffeservis med bret. Pengene gaar til de formaal vi i denne artikel har nævnt.

Fane Roklub, Bergen

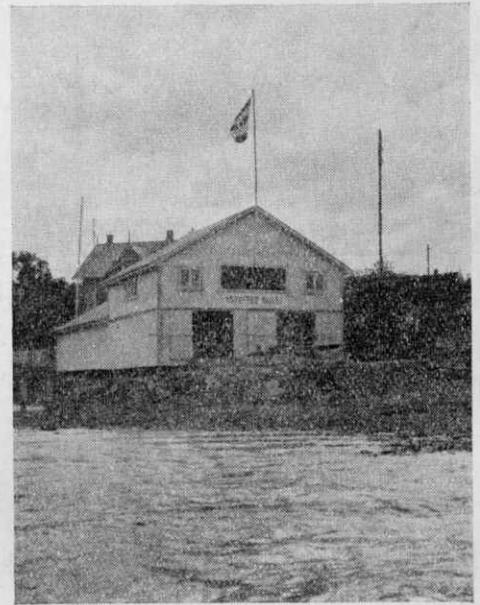

Sandefjord Roklub

Tønsberg Roklub

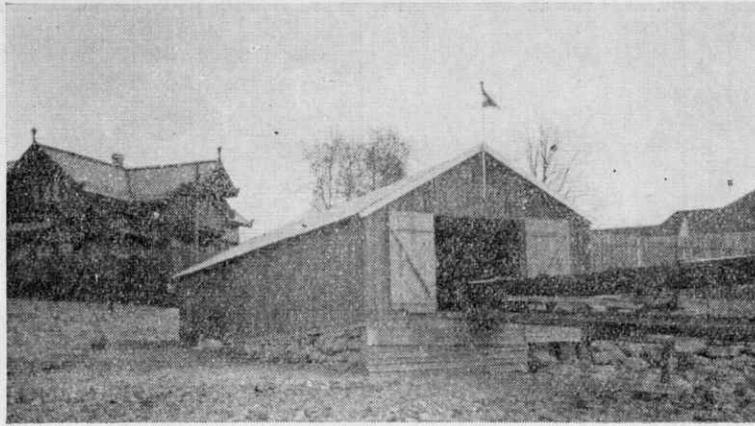
La os haabe og tro at alle som læser disse linjer og som ser alle de vakre baathus landet rundt og hører hvordan Drammens Roklub har det — at de idag tar rigtig mange lodder paa den vakre utlodningsgjenstand.

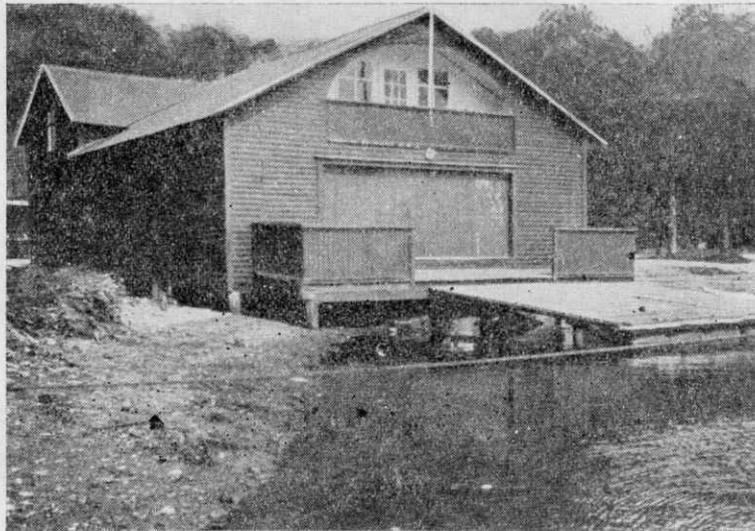
Ormsund Roklub

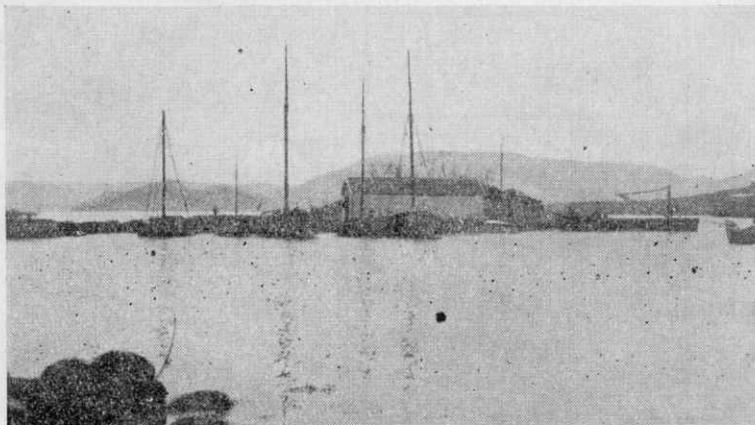
Haugesunds Roklub

Hamar Roklub

Roklubben „Terje Viken“, Stavanger

Roklubben av 1915, Stavanger

BRUK

„Molico“ Tørmelk

paa Tiner.

Bedste og billigste

Kaffe-fløte.

1 Theske til 1 Kop Kaffe.

Hvem tar det bedste snapshots?

Bruk kameraene idag!

25 kr. for det bedste billede.

Ifjor var det smaat stel med amatørfoto­grafene paa kaproningsdagen — og det til­trods for at det var det herligste solskinsveir som tænkes kunde. De blin­kende linser som saaes tilhørte byens profes­sionelle som rigtig ivrig benyttet godveiret til at ta mange vellykkede snapshots hvorav flere nu er i Roklub­bens eie.

Roklubben vil gjerne gjennom aarene samle et billedarkiv som med tiden skal smykke det vordende klubhus.

For at grundlægge en slik samling er det at „Kaproningsdagen“ indbyr byens mange amatør­fotografer til en konkurrence. Hvem kniper det bedste snapshots fra kaproningen iaar?

Alle billeder og motiver omkring Kaproningen kommer i betragtning. Vi nævner eksempler: En start ved Landfaldøbroen. En flot indspurt. Billet­­sælgere og programsælgere paafærde. Lod og mærke­­sælgende damer. Tilskuere strømmer til Bragernæs kai. Dommerne i aktivitet. Repræsentative personer paa vei til kaproningen. Snapshots fra Baathuset paa Logepladsen. Roerne lægger ut.

Slik kan det nævnes op i det uendelige. Alle slike

paafund kommer med i betragtning, det gjælder bare at det kommer ind under rammen „Kaproningsdagen“.

Som dommere i konkurrencen fungerer fotograf Christoffersen og „Kaproningsdagens“ redaktør.

Der er opsat følgende betingelser for deltagelse i fotokonkurrencen: Deltagere maa kjøpe „Kaproningsdagen“ og utfylde kupongen paa denne side. Alle indsendte kopier tilfalder Roklub­bens billedsamling.

Kupongen lægges i samme konvolut som det bil­lede som skal bedømmes. Navneseddel og adresse lægges i særskilt konvolut som ikke blir aapnet før efter at bedømmelsen er avsluttet. Som præmie har „Kaproningsdagen“ opsat 25 kr. som tilfalder den som tar det bedste snapshots.

De som ønsker at delta i konkurrencen maa sende ind kopier (de behøver ikke forstørres) til Roklubben postbox 53. Mærket „Fotokonkurrencen“ inden den 8 september om aftenen.

Saa haaber vi rigtig mange maa delta i fotokon­kurrencen. Det er selvsagt kun anledning for a ma­ tører til at delta

Red.

Kupong

Vedlagt følger.....
fotografier til „Kaproningsdagens“
konkurrence. Navneseddel ligger
i særskilt konvolut.

Lig ikke
paa fire

naar De skal lakere
gulver, men bruk

VERNISAN

DEN NYE FERNIS

Vernisan-børsten

paasat et langskaft. De
kan da lakere gaaende,
uten at bøie ryggen og
utrolig hurtig. Billig og
meget holdbar paa lino-
leums-, parket og malte
gulver.

Alf Bjerckes Farvehandel.

29 Skippergaten 29
Kristiania.

Drammens Privatbanker ^A/_S

(Drammens Privatbank og Drammens og Oplands Kreditbank)

Oprettet 1867 -

Oprettet 1875

D R A M M E N .

Indskud

forrentes for tiden med:

5 0/0 paa 6 mndrs. opsigelse.

4¹/₂ 0/0 paa alm. sparebankvilkaar.

Inkasso – Rembourser – Reiseakkreditiver.

Omsætning av utenlandsk valuta.

Fondsavdeling. Sikkerhedsboxer utleies.

